kus sisse se olli pakkitud, — rohkem kui paar sadda pennikoormat omma kätte peal kandma, sest wankri peal olleks se kohhe katki pörronud, ja wankriga ei sa ka neist kõrgist mäggedest ülle, mis selle pitka teereisi peal wastotullewad.

Kunninga norem wend ütles mitto korda omma wannema weñna wasto jutto peale: „Kül sa nääd, sinno kingitus on eñne katki, kui se omma seiso paiga peale saab!“

Wannem wend wastas: „Weame kihla, et minno mehhed kandwad sedda terwelt señna, kuhho se peab seisma jäma.“

Pitka aia tagga tullid Kinamaalt kässowijad Europama Kunningale: „Peegel sai kül terwelt señna, agga Kina Kunningas ei wõtta wasto, egga añna ka lubba kaubelda!“

Europama Kunningas ütles: „Toge taggasi, agga Jummal hoidko, kui üks raggo peaks sees ollema!“

Mõnne ku pärrast jubba jälle needsammad nellikümmend meest sanud omma liñna, töid selle sure peeglikesti mõnne saa pennikoorma tagga üllema wallitsega aumaia treppi ette. — Saab nähha, kas on terwe. „Wõtke kesti kaas tassakeste pealt ärra!“

Inneto suur peegel läigib päwa paistel kui kuld, terwe nago praego lodud kannamunna soia pessa sees.

Wannem wend ütles: „Noh, kas ta nüüd katki on? — Maksa wälja meie kihlamisse hind!“

Norem ütles: „Egga se weel omma paiga peal ei seisa!“

Nellikümmend meest hakkasid omma õrna koormaga kiwwitreppist üllesminnema. Üks kandja kommistas, peeglikenne putus otsaga wasto kiwwi, ei teinud muud kui „prikst“. — Raggo sees! — Ja üks ütles selle jutto lõppetusses, et wanna Saksakele mõistosanna on nenda: „Ön ja klaas Pea on maas!“ — [Nathus. Volksbl. 1852.]

---

4. Palwe wäggi.

Saksamaal olli ühhes küllas se seadus,